

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce: B. G.** proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2007, č. j. OAM-1-563/VL-10-04-2007, ve věci mezinárodní ochrany, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 1. 2009, č. j. 61 Az 80/2007 – 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2007, č. j. OAM-1-563/VL-10-04-2007. Tímto rozhodnutím nebyla stěžovateli dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), udělena mezinárodní ochrana.

Nejvyšší správní soud se před meritorním posouzením podané kasační stížnosti zabýval nejprve tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout. Jednou z podmínek je i povinné zastoupení stěžovatele advokátem.

Ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 7. 2009, č. j. 9 Azs 28/2009 – 60, jako opožděnou odmítl kasační stížnost stěžovatele směřující proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 4. 2009, č. j. 61 Az 80/2007 – 41, kterým tento stěžovatel neustanovil zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 10. 7. 2009, č. j. 9 Azs 30/2009 – 62, vyzval, aby ve lhůtě 2 týdnů od doručení tohoto usnesení předložil Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat. Současně byl stěžovatel poučen, že nebude-li plná moc ve stanovené lhůtě doložena, bude kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli bylo usnesení doručeno ve smyslu ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s., dne 22. 7. 2009.

Podle ustanovení § 50 odst. 1 o. s. ř. nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenu vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.

Nejvyšší správní soud z doručenky založené pod č. l. 63 soudního spisu ověřil, že pokus doručujícího orgánu o doručení písemnosti stěžovateli byl učiněn dne 22. 7. 2009. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl v místě doručení zastížen, byla mu téhož dne písemnost vhozena do schránky a tohoto dne se považuje za doručenu.

Stěžovatel na výzvu soudu až do dnešního dne žádným způsobem nereagoval, své právníké vzdělání neprokázal a advokátem v řízení o kasační stížnosti zastoupen není. Absence zákonného zastoupení advokátem přitom v tomto řízení brání věcnému projednání kasační stížnosti, neboť se jedná o nedostatek podmínek řízení, který, pokud nebyl odstraněn, je důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti. Shodně Nejvyšší správní soud judikoval již ve svém usnesení ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19 (publikováno na www.nssoud.cz): „*Pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla ke výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].*“

Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2009

JUDr. Radan Malík
předseda senátu